

§ 350.

Paastaar nogen af Parterne Interventionssøgmaalet afvist som ikke hjemlet ved den almindelige Bestemmelse i § 148, bliver Spørgsmaalet herom foreløbig at afgøre ved Rettens Kendelse.

§ 351.

Det oprindelige Søgmaal og Interventionssøgmaalet forhandles i øvrigt i Forbindelse med hinanden som een Retssag.

I Overensstemmelse med § 213 kan Retten udskille Interventionen til særskilt Forhandling før eller efter Hovedsagen, saaledes at den enten paakendes i Forbindelse med Hovedsagen eller særskilt.

§ 352.

Intervenienten er berettiget til at benytte Anke og Kære over for den stedfundne Behandling og den afsagte Dom ligesom enhver af de oprindelige Parter.

§ 353.

Den, der blot vil optræde under Sagen for at understøtte en af Parterne, jfr. § 149, skal til Retten indgive en skriftlig Begæring om at faa Adgang til at ytre sig i Sagen. Denne Begæring meddeles Parterne. Modsætter en af disse sig Begæringen, bliver Spørgsmaalet at afgøre ved Rettens Kendelse. Indrømmes Begæringen, træffer Retten de nærmere Bestemmelser om Maaden, hvorpaa den paagældende skal have Adgang til at ytre sig i Sagen og fremføre Beviser.

§ 354.

Tillader Retten Sagsøgeren at tilstævne (adcitere) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt med eller tilsammen med Sagvolderen, udsættes Sagen saa længe, som nødvendigt er, for at paagældende Trediemand paa sædvanlig Maade kan stævnes til at svare som Sagvolder. De i §§ 348, 351 og 352 om Intervention givne Regler finde ogsaa Anvendelse med Hensyn til Tilstævning.

§ 355.

Naar Domsforhandling er beråmmet, kan Indtræden i Sagen eller Tilstævning efter dette Kapitel kun finde Sted med Rettens Samtykke.

*Kapitel 33.***Skriftlig Behandling af Sager ved Landsretterne i første Instans.**

§ 356.

I vidtløftige Regnskabssager og andre indviklede Retssager kan Retten paa ethvert Trin af Forhandlingerne anordne skriftlig Behandling af Sagen. Saadan Bestemmelse kan ikke paakæres eller paaankes.

§ 357.

Hvor skriftlig Behandling er anordnet, iværksættes der under Rettens Ledelse en Indlægsveksling imellem Parterne, som kan strække sig til Duplik. En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre